

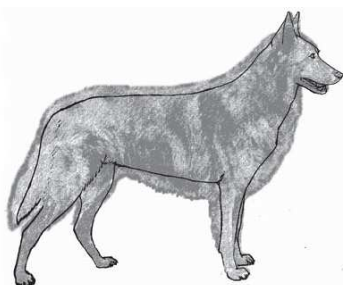
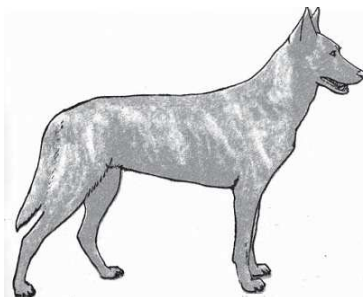
Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

FCI:n numero: 223
Hyväksytty: FCI 21.10.2009
Kennelliitto 1.12.2010

HOLLANNINPAIMENKOIRA (HOLLANDSE HERDERSHOND)

Alkuperämaa: Alankomaat

1/4

Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Islands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben

KÄYTTÖTARKOITUS:

Seura- ja paimenkoira.

FCI:N LUOKITUS:

Ryhmä 1 lammas- ja karjakoirat (paitsi sveitsinpaimenkoirat)

Alaryhmä 1 lammaskoirat

Käyttökoetulosta ei vaadita.

LYHYT HISTORIAOSUUS:

Hollanninpaimenkoira oli alkujaan maaseudun lammaspaimenten koira. Varhaisista ajoista lähtien hollantilaisen maatalouden yhtenä perustana oli lampaiden kasvatusta, ja koirien työnä oli pitää lammaslaumata poissa pelloilta vartioimalla tienvarsilla ja peltojen reunoilla. Koirat paimensivat laumojia myös kun niitä siirrettiin yhteislaitumille, karjamarkkinoille ja satamiin. Maatiloilla koirat pitivät kanat poissa keittiöpuutarhasta, kokosivat lehmät yhteen lypsämistä varten, vetivät maitokärryjä ja tiedottivat talon asukkaille, jos pihaan ilmestyi vieraita. Vuoden 1900 tienoilla lammaslaumat olivat jo suurelta osin historiaa, mutta koirankoulutus oli juuri noihin aikoihin nousemassa suosioon ja monipuolisuutensa ansiosta hollanninpaimenkoira soveltuviin hyvin koulutettavaksi. Näin rodulle löytyi uusia tehtäviä poliisikoirana, etsintä- ja jälkikoirana sekä sokeiden opaskoirona, mutta hollanninpaimenkoira kykenee kuitenkin yhä edelleen myös paimentamaan lampaita. Ensimmäinen rotumäärittelmä hyväksyttiin 12.6.1898.

YLEISVAIKUTELMA:

Keskikokoinen ja keskivoimakas, lihaksikas, rakenteeltaan voimakas ja tasapainoinen. Rotu on hyvin kestävä, temperamentiltaan eloisa ja ilmeeltään älykäs. Rodussa on karvapeitteen laadun mukaan kolme eri muunnosta: lyhyt-, pitkä- ja karkeakarvainen.

TÄRKEITÄ MITTASUHTEITA:

Ravaajatyypille ominaiseen tapaan rungon pituuden (lavan kärjestä istuinluun kärkeen) suhde säkäkorkeuteen on suunnilleen 10:9. Kallo ja kuono ovat suunnilleen yhtä pitkät.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE:

Hyvin uskollinen ja luotettava, aina valpas, tarkkaavainen ja aktiivinen, itsenäinen ja sinnikäs, älykäs, tottelevainen ja luonteeltaan todellinen paimenkoira. Hollanninpaimenkoira työskentelee halukkaasti ohjaajansa kanssa ja suorittaa itsenäisesti sille annetut tehtävät. Suuria laumojia paimennettaessa sen täytyy pystyä työskentelemään yhdessä useiden muiden koirien kanssa.

PÄÄ:

Sopusuhtainen suhteessa runkoon. Ylhäältä ja sivulta katsottuna kiilamainen, muodoltaan pitkänomainen, kuiva ja poimuton. Litteät posket, poskiliuut eivät ole ulkonevat. Karvasta johtuen karkeakarvaisilla yksilöillä pää vaikuttaa todellista neliömäisemmältä.

KALLO-OSA:

Kallo: Litteä

Otsapenger: Vähäinen mutta selvästi erottuva.

KUONO-OSA:

Kuono: Hieman kallo-osaa pitempi. Kuononselkä suora, kallon ylälinjan kanssa yhdensuuntainen.

Kirsu: Musta

Huulet: Tiiviit ja hyvin pigmentoituneet.

Leuat / hampaat / purenta: Leikkaava purenta. Voimakas, säännöllinen ja täydellinen hampaisto.

Silmät: Väriltään tummat ja keskikokoiset, mantelinmuotoiset ja hieman vinot. Eivät liian etäällä toisistaan eivätkä ulkonevat.

Korvat: Keskikokoiset. Koiran ollessa tarkkaavainen korvat ovat korkea-asentoiset ja pystyt.

KAULA: Ei liian lyhyt. Kuiva, ei löysää kaulanahkaa, liittyy sulavasti runkoon.

RUNKO: Kiinteä, ei raskas.

Ylälinja: Kaula liittyy sulavasti ja asteittain rungon ylälinjaan, pää ja kaula asenoltaan luonnolliset.

Selkä: Suora ja vakaa.

Lanne: Kiinteä, ei pitkä eikä kapea.

Lantio: Hieman laskeva, ei lyhyt.

Alalinja ja vatsa: Hieman nouseva vatsaviiva.

Rintakehä: Syvä ja riittävän pitkä, ei kapea. Hieman kaartuvat kylkiluut.

Eturinta: Melko hyvin kehittynyt.

HÄNTÄ: Levossa riippuu alaspäin suorana tai hieman kaartuneena, ulottuu kintereeseen. Liikkeessä asenoltaan kauniisti hieman koholla, ei koskaan kiertyvä tai sivulle kääntyvä.

RAAJAT

ETURAAJAT: Voimakkaat, pitkäkööt, lihaksikkaat. Luusto on vahva mutta ei raskas. Eturaajat ovat aina suorat, mutta välikämmen kuitenkin riittävän joustava.

Lavat: Tiiviisti rintakehän myötäiset ja viistot.

Olkavarret: Suunnilleen lapaluun pituiset, hyvin kulmautuneet.

Kyynärpäät: Tiiviisti rungonmyötäiset.

Etukäpälät: Soikeat. Tiiviit, hyvin kaareutuneet varpaat. Mustat kynnet, joustavat tummat päkiät.

TAKARAAJAT: Voimakkaat ja lihaksikkaat. Luusto on vahva mutta ei raskas. Takakulmaukset eivät ole liioitellun voimakkaat.

Reidet / sääret: Suunnilleen yhtä pitkät.

Kintereet: Pystysuorat ja suoraan istuinluun alapuolella.

Kannukset: Ei kannuksia.

Takakäpälät: Kuten etukäpälät.

LIIKKEET: Hollanninpaimenkoira on ravaaja, jonka liikkeet ovat vapaat, sulavat ja joustavat. Askelpituus ja takaraajan työntö eivät liioitellut.

KARVAPEITE

KARVA:

Lyhytkarvainen: Karva kaikkialla rungossa varsin kovaa, tiiviisti rungonmyötäistä, ei liian lyhyttä. Villava aluskarva. Selvä kaulus, housut ja häntähapsut.

Pitkäkarvainen: Karva kaikkialla rungossa pitkää, suoraa, rungonmyötäistä, karhealta tuntuva, ei kiharaa eikä laineikasta. Villava aluskarva. Selvä kaulus ja housut. Runsaskarvainen häntä. Karva lyhyttä ja tiheää päässä, korvissa ja kypälissä sekä takaraajoissa kintereestä alaspäin. Eturaajojen takapuolella on runsas hapsutus, joka lyhenee kypäliä kohti. Ei hapsuja korvissa.

Karkeakarvainen: Karva kaikkialla rungossa tiheää, karkeaa ja pörröistä. Aluskarva tiheää ja villavaa päätä lukuunottamatta. Karvapeite ei saa olla avonaista. Kuonossa runsas karva (viikset ja parta) ja päässä selkeästi erottuvat, karkeat ja kovat kulmakarvat, jotka eivät kuitenkaan ole liioitellut. Hapsut eivät ole laadultaan pehmeät. Päälaella ja poskissa karva ei ole yhtä runsasta kuin muualla. Sivusta katsoen pää vaikuttaa todellista neliömäisemmältä. Runsaat housukarvat ovat toivottavat. Häntä on kauttaaltaan karvainen. Turkin pörröisyyden vuoksi juovikas väri voi näyttää epäselvältä. Karkea karva tulee nyppiä käsin pari kertaa vuodessa.

VÄRI: Juovikas (brindle), jossa pohjaväri on kullan- tai hopeanvärinen. Kullanväri vaihtelee vaaleasta hiekanruskeasta kastanjanpunaiseen. Koira on kauttaaltaan juovikas, juovia on myös kauluksessa, housuissa ja hännässä. Liian tumma yleisvaikutelma ei ole toivottua. Musta maski on toivottava. Suuret valkoiset merkit rinnassa tai kypälissä eivät ole suotavia.

KOKO

Säkäkorkeus: Urokset 57–62 cm, nartut 55–60 cm.

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellä mainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen ja sen vaikutukseen koiran terveyteen, hyvinvointiin ja työkykyyn.

HYLKÄÄVÄT VIRHEET:

- Vihaisuus tai selvä arkuus
- Puutteellinen rotutyyppi
- Selvästi epänormaali rakenne tai käyttäytyminen

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittyntä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.